

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

17 ianuarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Ursache Petru,

Judecători – Timofti Vladimir, Alerguș Constantin

a examinat admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Vișnevski Nicolai în numele inculpatului Rusu Viorel și de către inculpatul Rusu Viorel prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 septembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe

Rusu Viorel XXXXX, născut la xxxxx, originar și domiciliat în xxxxx.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

24.11.2015 – 24.11.2016 (prima instanță);

23.12.2016 – 13.09.2017 (instanța de apel);

21.11.2017 – 17.01.2018 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursurilor ordinare în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 24 noiembrie 2016, inculpatul Rusu Viorel a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani cu amendă în mărime de 500 u.c.

În conformitate cu art. 90 Cod penal, s-a suspendat condiționat executarea pedepsei cu închisoarea în privința inculpatului pe o perioadă de probațiune de 4 ani.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că inculpatul Rusu Viorel este învinuit de organul de urmărire penală în ceea ce el a comis șantajul în următoarele circumstanțe: în perioada lunilor iulie – septembrie 2015, Rusu Viorel, aflându-se în xxxxx, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor cet. Spătaru Radu, a cerut de mai multe ori de la ultimul, transmiterea sumei de 16 000 lei și 2 000 euro, care conform cursului oficial al BNM constituie suma de 43 000 lei, în sumă totală de 59 000 lei, care constituie proporții mari, amenințând pe Spătaru Radu și familia acestuia cu violență și cu moartea, demonstrându-i în acest sens cuțitul, ca obiect folosit în calitate de armă. Prelungindu-și acțiunile sale criminale, la 15

septembrie 2015 Rusu Viorel, aflându-se în or. Bălți, a fost reținut în flagrant de către organul de urmărire penală, în momentul primirii de la Spătaru Radu a sumei de 16 000 lei.

Astfel, acțiunile inculpatului au fost calificate de organul de urmărire penală conform art. 189 alin. (5) – Șantajul, adică cererea de a se transmite bunurile proprietarului, posesorului sau deținătorului ori dreptul asupra acestora sau de a săvârși alte acțiuni cu caracter patrimonial, amenințând cu violență persoana, rudele sau apropiații acesteia, cu răspândirea unor știri defăimătoare despre ele, cu deteriorarea sau cu distrugerea bunurilor proprietarului, posesorului, deținătorului ori cu răpirea proprietarului, posesorului, deținătorului, a rudelor sau a apropiaților acestora săvârșit în proporții mari.

Prima instanță, a considerat că acțiunile inculpatului urmează a fi recalificate din art. 189 alin. (5) Cod penal în art. 189 alin. (2) lit. d) Cod penal indicând că acțiunile inculpatului fiind încadrate conform art. 189 alin. (5) Cod penal, în cadrul judecării cauzei, prima instanță a constatat că inculpatul cerea de la partea vătămată diferite sume de bani, la sfârșit convenind să – i aducă cât poate, astfel partea vătămată i-a transmis suma de 16 000 lei.

Astfel, prima instanță a considerat că obiectul material al infracțiunii constituie banii în sumă de 16 000 lei, care îi avea asupra sa partea vătămată și anume această sumă s-a transmis către inculpat, iar suma indicată de învinuire – 2000 euro, nu-i poate fi încriminată pe motiv că suma dată nu a fost transmisă și nici condiționată de a fi transmisă ulterior, mai mult, suma de 59 000 lei nu constituie proporții mari, prima instanță indicând că în urma modificărilor operate în lege, proporții mari constituie suma ce depășește 90 000 lei.

La fel, prima instanță a considerat că în cadrul judecării cauzei nu au fost confirmate acțiunile inculpatului ce s-a încadrat în calificativul „cu aplicarea armei sau a altor obiecte folosite în calitate de armă”, pe motiv că din declarațiile părții vătămate, la întâlnirea cu Rusu Viorel, ultimul ținea în mână un obiect strălucit, acesta putea fi cuțit, cheie, telefon, brichetă, el presupunând că este un cuțit care se strânge, însă amenințarea cu acest obiect presupus a fi cuțit nu a avut loc.

Cât ține de vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (2) lit. d) Cod penal, prima instanță a constatat că sa confirmat în urma cercetării judecătorești, prin ansamblul de probe cercetate și descrise în sentință (f.d. 21 – 23 v.III) că inculpatul a săvârșit infracțiunea de Șantaj – adică cererea de a se transmite bunurile proprietarului, posesorului sau deținătorului ori dreptul asupra acestora sau de a săvârși alte acțiuni cu caracter patrimonial, amenințând cu violență persoana, rudele sau apropiații acesteia, cu răspândirea unor știri defăimătoare despre ele, cu deteriorarea sau cu distrugerea bunurilor proprietarului, posesorului, deținătorului ori cu răpirea proprietarului, posesorului, deținătorului, a rudelor sau a apropiaților acestora săvârșit prin amenințarea cu moartea.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura Bălți, Celac Alexandru, solicitând casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care inculpatul să fie recunoscut culpabil de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (3) lit. e) Cod penal, cu stabilirea unei pedepse de 8 ani închisoare cu amendă în mărime de 1 500 u.c., cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, invocând că acțiunile inculpatului urmau a fi calificate de către instanță conform art. 189 alin. (3) lit. e) Cod penal, pe motiv că inculpatul a dobândit bunurile cerute – banii în sumă de 16 000 lei, iar aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal au prejudiciat normele art. 75 Cod penal.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 septembrie 2017, s-a admis apelul declarat, casată sentința, pronunțată o hotărâre nouă potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Rusu Viorel a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 189 alin. (3) lit. e) Cod penal, stabilindu-i o pedeapsă de 7 ani închisoare, cu amendă în mărime de 1500 u.c., cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

5. Pentru a decide astfel, instanța de apel a constatat că inculpatul în perioada lunilor iulie – septembrie 2015, aflându-se în xxxxx, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor cet. Spătaru Radu, a cerut de mai multe ori de la ultimul, transmiterea sumei de 16 000 lei, amenințând pe cet. Spătaru Radu și familia acestuia cu violență și cu moartea. Prelungindu-și acțiunile sale criminale, la 15 septembrie 2015 cet. Rusu Viorel, aflându-se în or. Bălți, a fost reținut în flagrant de către organul de urmărire penală, în momentul primirii de la cet. Spataru Radu a sumei de 16 000 lei.

Acțiunile inculpatului fiind încadrate în prevederile art. 189 alin. (3) lit. e) Cod penal – Șantajul săvârșit prin amenințarea cu moartea, urmat de dobândirea bunurilor cerute.

Astfel, instanța de apel a constatat că la examinarea cauzei, prima instanță nu a dat eficiență prevederilor art. 93 – 101, 26 – 27 Cod de procedură penală, nu a cercetat multiaspectual cauza, nu a dat aprecieri probelor prin prisma pertinentei, concludenții, coroborării lor, astfel nu a reținut just starea de fapt pe cauză.

La fel, instanța de apel a indicat că soluția privind recalificarea acțiunilor inculpatului în prevederile art. 189 alin. (2) lit. d) Cod penal, este neîntemeiată și contrară bazei probante, menționând că, prima instanță a indicat că „în cadrul judecării cauzei, s-a confirmat că inculpatul cerea de la partea vătămată diferite sume de bani, la sfârșit au convenit să-i aducă cât poate. Partea vătămată a transmis 16 000 lei”, acest fapt confirmă în mod cert că acțiunile de șantaj ale inculpatului au fost urmate de dobândirea bunurilor cerute.

Instanța de apel a menționat că efectuarea măsurii speciale de investigație „controlul transiterii banilor” a fost consemnată prin procesul – verbal din 15.09.2015(f.d. 68 v.I), din care reiese că investigatorul sub acoperire i-a transmis

bani lui Spătaru Radu, iar acesta la rândul său a transmis banii lui Rusu Viorel care i-a transmis lui Spatari Maxim, ultimul a pus banii pe torpedoul microbuzului cu care au venit.

Mai mult, instanța de apel a constatat din probele cercetate că inculpatul a obținut de la Spătaru Radu suma de 16 000 lei, care a fost transmisă inculpatului, și a fost ulterior depistată conform procesului – verbal de percheziție din 15.09.2015 (f.d. 163 – 164 v.I), în automobilului de model Mercedes Vito care aparține lui Spatari Maxim.

La fel, instanța de apel a indicat că în ședința de judecată, inculpatul a confirmat că a primit de la Spătaru Radu suma de 16 000 lei.

Astfel, instanța de apel, la stabilirea pedepsei, conducându-se de prevederile art. 61 Cod penal, de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 7 și 75 Cod penal, de gravitatea și gradul de pericol social a crimei săvârșite de inculpat, de comportamentul său după comiterea infracțiunii, a ajuns la concluzia că sunt întemeiate motivele apelului, constatând că corijarea inculpatului este posibilă doar fiind izolat de societate.

6. Decizia instanței de apel, este atacată cu recursuri ordinare de către:

6.1 Avocatul Vișnevski Nicolai în numele inculpatului Rusu Viorel, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală prin care a solicitat casarea deciziei cu pronunțarea unei noi decizii prin care să fie menținută sentința, invocând:

- instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței;
- faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită;

- martorii Spătaru Tatiana, Profor Anatolie, Surdu Violeta, Cuțulap Danu, Tcaci Leonid, Bondarenco Iurie și Risovanaia Ludmila, în declarațiile lor nu au confirmat faptul șantajului și violenței, iar martorii Bondarenco Iurie și Risovanaia Ludmila au indicat că aflându-se la distanța de 40 – 50 m., vara anului 2015, au văzut cum două persoane discutau gălăgios, Rusu Viorel și Spătaru Radu, martorul Spătaru Tatiana – mama părții vătămate, a indicat că este vecină cu Rusu Viorel în xxxxx, inculpatul și partea vătămată au frecventat aceiași școală, relațiile au fost prietenești, la data de 11.09.2015, fiul Spătaru Radu vorbea cu Rusu Viorel și Spatari Maxim fără a avea careva ceartă. Partea vătămată, în ședința de judecată a declarat că careva prejudiciu material de la Rusu Viorel nu are, la fel pretenții nu are față de inculpat, amenințări din partea lui Rusu Viorel către rudele lui Spătaru Radu nu au fost, 2000 euro inculpatul a cerut de la el cu „hai te rog frumos”. Suma de 16 000 lei, i-a dat-o poliția și i-a propus lui Rusu Viorel pe telefon după care a transmis banii lui Spatari Maxim.

- instanța de apel, trebuia să pronunțe decizia conducându-se de hotărârea plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12.12.2005 și pct. 3 nr. 8 din 11.11.2003 individualizarea pedepsei plus art. 7, 75 alin. (1) Cod penal, luând în calcul că nu a avut loc faptul de dobândire a bunurilor cerute;

6.2 Inculpatul Rusu Viorel indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală prin care a solicitat casarea deciziei cu pronunțarea unei noi decizii prin care să fie menținută sentința, invocând:

- actele: procesul – verbal de audiere a victimei Spătaru Radu din 25.08.2014(f.d. 10 v.I), procesul – verbal de audiere suplimentar a victimei Spătaru Radu din 04.09.2014 și procesul – verbal de audiere suplimentar a victimei Spătaru Radu din 07.09.2014 au fost întocmite cu încălcări care duc la nulitatea actelor date, fiindcă ordonanța de începere a urmăririi penale este din data de 08.09.2015, iar actele de mai sus menționate fiind întocmite anterior începerii urmăririi penale, adică în anul 2014;

- procesul – verbal de consemnare a plângerii(f.d. 8) din data de 25.08.2015 a fost întocmit cu încălcări, în sensul rectificării anului, astfel ignorându-se prevederile art. 248 Cod de procedură penală „orice modificare făcută în cuprinsul unui act procedural este valabilă dacă aceasta este confirmată în scris, în cuprinsul sau la sfârșitul actului, de către cei care l-au semnat”, în procesul – verbal indicat, rectificarea nu este confirmată în scris;

- art. 189 alin. (3) lit. e) Cod penal, prevede șantajul urmat de dobândirea bunurilor cerute, însă partea vătămată, a confirmat că suma de 16 000 lei, a fost transmisă de către poliție lui Spataru Maxim și nu lui Rusu Viorel, ori în acest caz lipsește obiectul material al infracțiunii de șantaj.

- în discuția înregistrată dintre Rusu Viorel și Spataru Maxim la data de 15.09.2015 ora 19:08 – 19:11, Rusu Viorel i-a comunicat lui Spataru Maxim: „Ăi trebu de dus la Bălți cu ceva! M-o sunat pațanu acela...”, conform comunicărilor înregistrate la data de 15.09.2015 ora 19:23:02 – 19:23:46, între Rusu Viorel și colaboratorul sub acoperire „Andrei” au avut loc discuții telefonice, și anume colaboratorul sub acoperire a fost inițiatorul apelului telefonic. Astfel, inculpatul indică că a fost violat art. 6 § 1 din Convenție și anume că transmiterea banilor a fost inițiată de un agent în cadrul unei operațiuni sub acoperire, indicând hotărârea CtEDO Morari Oleg vs Republica Moldova, pe motiv că este o similitudine incontestabilă între cauza menționată și dosarul penal prezent;

- prima instanță, conform art. 2 alin. (3) din Legea nr. 210 din 29.07.2016 privind amnistia, putea hotărî aplicarea prezentei legi;

- martorul Profor Anatolie a declarat că Rusu Viorel s-a adresat la el cu rugămintea de ai împrumuta 1000 euro, el i-a împrumutat banii, peste un timp a fost telefonat de Spătaru Radu, care i-a comunicat că el îi va restitui banii împrumutați de Rusu Viorel pe motiv că ei au o înțelegere între ei.(f.d. 199 – 200 v.II);

- declarațiile martorului Risovanaia Ludmila nu pot avea caracter probatoriu din motiv că ultima indică că: „discuția era în limba română și nu a înțeles toată discuția”, mai mult, martorul dat se afla la o distanță de 3 – 4 metri de Rusu Viorel

și Spătaru Radu, martorul Bondarencu Iurie a făcut declarații similare, respectiv și acestea urmează a fi apreciate critic;

- în motivarea deciziei, instanța de apel a indicat că faptul transmiterii sumei de 16 000 lei, a fost confirmată prin declarațiile părții vătămate care a declarat că inculpatul l-a amenințat cu răfuială fizică, cu moartea, însă acest argument este în contradicție cu declarațiile părții vătămate date în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel: „la reținere, banii au fost transmiși de către poliție lui Spătari Maxim, care este prietenul lui Rusu Viorel”(f.d. 55 v.III), „anume Spătari Maxim a luat banii și i-a pus în automobil de model Mercedes Vito”(f.d. 56 v.III), astfel, inculpatul indică că se observă neconcordanțe între declarațiile date de partea vătămată în instanța de apel și însăși Decizia Curții de Apel;

7. La recursurile ordinare declarate, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul, prin care a manifestat dezacordul cu recursurile declarate, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate, motivând prin faptul că nu se constată erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent și respectiv decizia atacată conține motive legale pe care se întemeiază soluția.

A mai indicat că, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acestea sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

În speță se constată că recurenții s-au conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și au declarat recursurile ordinare în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

8.1. Cu referire la recursul ordinar declarat de către avocatul Vișnevski Nicolai în numele inculpatului:

La caz, Colegiul penal reține că recurentul indică ca temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de

procedură penală, în sensul că instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare greșită.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele – temeiurile de recurs invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că „instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței”, Colegiul penal în urma cercetării materialelor cauzei constată că acesta nu și-a găsit confirmarea, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală și prin hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelurile declarate, întemeindu-și corect soluția, prin care inculpatul a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 189 alin. (3) lit. e) Cod penal, în baza probelor verificate și apreciate prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, iar decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, și în partea contestată de avocat în prezentul recurs, din care considerente instanța de recurs nu identifică motive justificative de a interveni în decizia contestată.

Colegiul penal, apreciază ca declarative argumentele apărării precum că din declarațiile martorilor Spătaru Tatiana, Profor Anatolie, Surdu Violeta, Cuțulap Danu, Tcaci Leonid, Bondarenco Iurie și Risovanaia Ludmila nu se confirmă faptul șantajului și violenței, că partea vătămată, în ședința de judecată a declarat că nu are careva pretenții de la inculpat, amenințări la adresa rudelor sale nu au fost, iar suma de 2000 euro inculpatul a cerut-o fără careva amenințări, pe motiv că aceste motive nu au fost atacate cu apel, astfel conform art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, „Temeiurile menționate la alin. (1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.”.

Cât ține de argumentul avocatului precum că nu a avut loc faptul de dobândire a bunurilor cerute, Colegiul penal mai indică că instanța de apel a formulat și a punctat minuțios și veridic răspunsul la acest argument(f.d. 70 v.III), pe care Colegiul penal îl însușește, ce este conform practicii CEDO, hotărârea Albert vs România din 16.02.2010.

8.2. Cu referire la recursul ordinar declarat de către inculpat:

La caz, Colegiul penal reține că, recurentul indică ca temei pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, în sensul că faptelor săvârșite li s-a dat o încadrare juridică greșită și încălcarea prevederilor art. 6 CEDO sub aspectul provocării la comiterea infracțiunii.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele – temeiurile de recurs invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Cât ține de temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, în sensul că „*faptei săvârșite i sa dat o încadrare juridică greșită*”, Colegiul penal punctează că reprezintă o interpretare subiectivă a recurentului ce nu poate fi acceptată, or instanța de apel corect s-a expus în privința acestui motiv (f.d. 69 – f.d. 71 v. III) în decizia atacată.

Colegiul penal, apreciază critic argumentele recurentului precum că procesele – verbale de audiere a victimei, Spătaru Radu din 25.08.2014, 04.09.2014 și 07.09.2014 au fost întocmite cu încălcare, fiindcă ordonanța de începere a urmăririi penale este din data de 08.09.2015, iar actele de mai sus menționate fiind întocmite anterior începerii urmăririi penale, adică anul 2014, astfel ele sunt cu rectificări ce nu au fost confirmate, Colegiul penal, a constatat că, sunt prezente erori materiale, fiind greșit indicat anul 2014, care nu schimbă în nici o formă esența actelor, mai mult, Colegiul penal indică că aceste argumente nu au fost înaintate și în instanța de apel, astfel, recurentul conform prevederilor art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, a pierdut dreptul să conteste aceste circumstanțe.

La fel, Colegiul penal, ține să menționeze că nu pot fi luate în considerație argumentele inculpatului de încălcare a art. 6 CEDO, precum că inculpatul nu a săvârșit infracțiunea de șantaj, el fiind victima unei instigări sau provocări, că prima instanță putea aplica prevederile amnistiei, că martorul Profor Anatolie a declarat că el i-a împrumutat suma de 1000 euro lui Rusu Viorel, iar peste un timp a fost telefonat de către Spătaru Radu care i-a comunicat că el îi va restitui banii, pe motiv că și aceste circumstanțe nu au fost contestate în instanța de apel, nu au fost obiect de examinare în instanța de apel, astfel, Colegiul penal indică iarăși prevederile art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, care stipulează că „*Temeiurile menționate la alin.(1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.*”.

Cât ține de argumentul inculpatului precum că, declarațiile martorului Risovanaia Ludmila, nu pot avea caracter probatoriu pe motiv că ea nu posedă limba română și se afla la o distanță de 3-4 metri de Rusu Viorel și Spătaru Radu, și că martorul Bondarenco Iurie a făcut declarații similare din acest motiv urmează a fi apreciate critic și declarațiile acestuia, Colegiul penal îl apreciază critic, pe motiv că martorul Risovanaia L. în declarațiile sale a indicat că, la văzut pe Rusu Viorel și încă o persoană care îl așteptau afară pe Spătaru Radu, lângă localul unde se aflau, în timpul discuției a văzut cum Rusu Viorel gesticula cu mâinile agresiv, pumnii fiind tot timpul strânși, manifestând dezacordul cu ceva, ulterior Spătaru i-a spus că persoanele date cer bani de la el fără a menționa ceva de credit și că vor să îl bată necătând că ei îi sunt datori lui Spătaru Radu cu bani.

La fel, Colegiul penal, indică că inculpatul în cadrul ședinței de judecată în prima instanță a declarat că: „ ... băiatul insista ca eu să i-au banii, la care eu i-am luat și i-am pus în mașina lui Spatari Maxim, astfel imediat a venit poliția”(f.d. 233 verso v. II). De aici rezultă că inculpatul singur a recunoscut că el a primit banii, ceea ce permite Colegiului penal să constate că faptul transmiterii sumei de 16 000 lei lui Rusu Viorel a avut loc, ultimul a primit banii după care i-a pus în mașină, de unde au fost ridicați de către polițiști, astfel se constată că argumentul inculpatului precum că nu a primit banii nu corespunde realității, și nu coroborează cu celelalte probe din dosar și însuși cu declarațiile lui din prima instanță. Prin aceste declarații se confirmă și corectitudinea calificării acțiunilor efectuată de instanța de apel în baza art. 189 alin. (3) lit. e) Cod penal, adică cu dobândirea bunurilor cerute.

Colegiul penal mai invocă că prin solicitarea recurentului de a menține sentința de condamnare în baza art. 189 alin. (2) lit. d) Cod penal, inculpatul la fel se contrazice pe el însuși în recursul ordinar, criticând aprecierea probelor efectuată de instanța de apel și invocând provocarea și instigarea la infracțiune de către polițiști.

9. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurenți ce ar fi afectat hotărârea instanței de apel atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursurile ordinare declarate sunt inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

10. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Vișnevski Nicolai în numele inculpatului Rusu Viorel și de către inculpatul Rusu Viorel, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 13 septembrie 2017, în cauza penală privindu-l pe **Rusu Viorel XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată se va pronunța la **15 februarie 2018**.

Președinte

Ursache Petru

Judecători

Timofti Vladimir

Alerguș Constantin